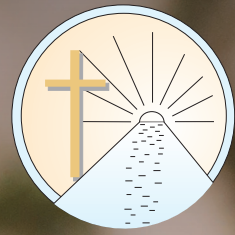
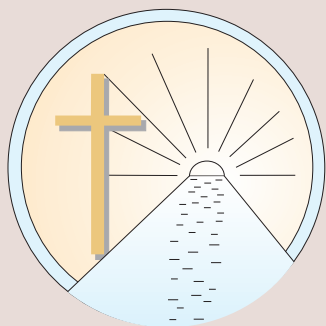

SIONS JULTIDNING

2023

SIONS JULTIDNING 2023

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Maria Sundkvist, Ida Snell-
man, Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

BILDER PÅ PÄRMEN OCH BAKPÄRMEN

Linda Ahlvik

LAYOUT

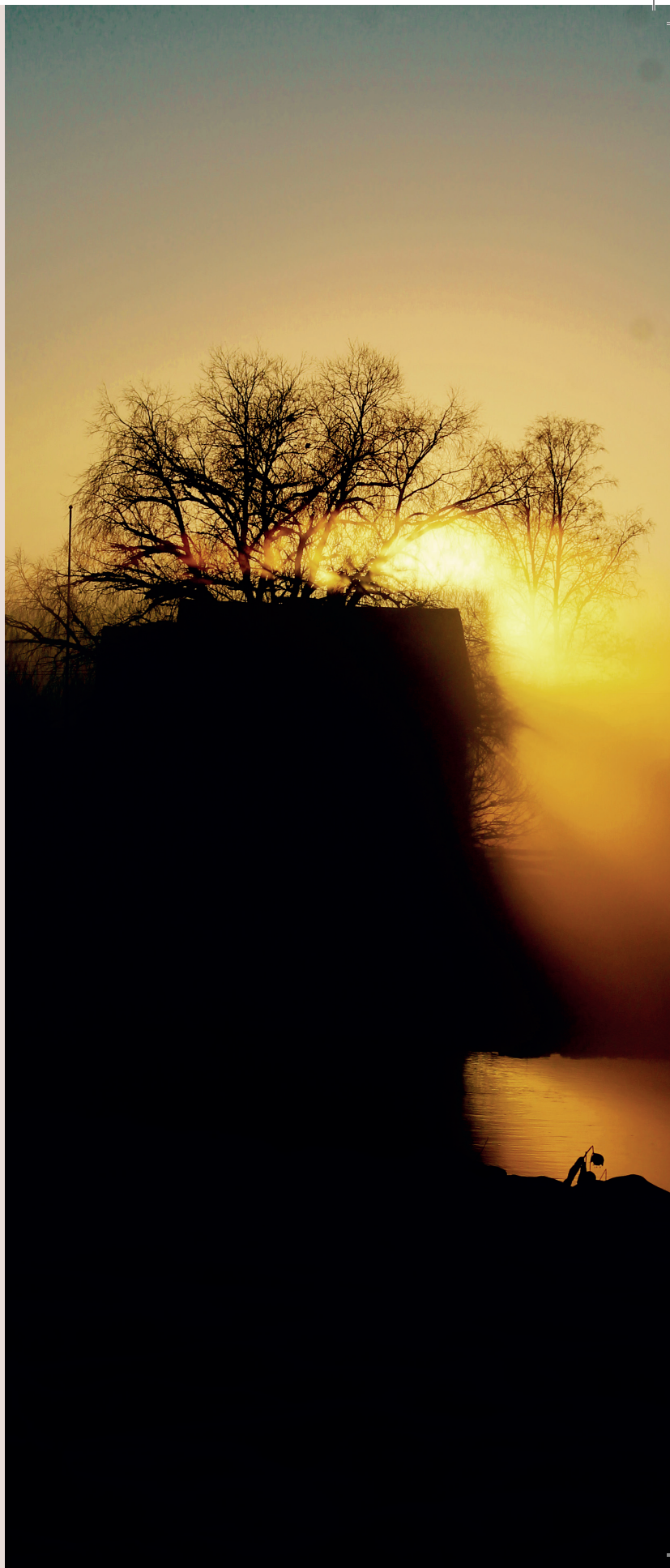
Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

¹ I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. ² Han var i begynnelsen hos Gud. ³ Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till. ⁴ I honom var liv, och livet var människornas ljus. ⁵ Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

⁶ En man trädde fram, sänd av Gud. Hans namn var Johannes. ⁷ Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, för att alla skulle komma till tro genom honom. ⁸ Självt var han inte ljuset, men han kom för att vittna om ljuset.

⁹ Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen. ¹⁰ Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, och världen kände honom inte. ¹¹ Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. ¹² Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. ¹³ De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.

¹⁴ Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.

JOHANNES-EVANGELIET 1:1-14

Gud, vår Far, tack för att du lät ditt Ord födas som människa. Låt ljuset från krubban lysa in i världens mörker med glädje och frid. Välsigna vår jord med julnattens ro.

UR EVANGELIEBOKEN

Vem är Jesusbarnet?

För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste. Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans rike. Det ska befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet från nu och till evig tid. Herren Sebaots lidelse ska göra detta.

Jesaja 9:6–7

DET HAR SKRIVITS flera vackra dikter om Jesusbarnet, Betlehem, stallet där Jesus föddes, herdarna på ängen och stjärnan över stallet än om kanske något annat på jorden. En av dessa dikter har skrivits av Zacharias Topelius, som säkert är en bekant skald för de flesta i Jakobstadstrakten. Han har skrivit dikten »Julvisa«:

Brinn, du julens stjärna,
lys min barndomsstig!
O, så gärna, gärna
ser jag upp till dig,
som jag dig förstode,
liten liksom jag
var också den gode
Frälsaren en dag.
Och då sken du redan
på Hans krubba klar,
och så sken du sedan
allt till våra dar.

Gamla testamentets profet Jesaja fick den särskilda nåden av Gud att få se långt in i framtiden, ända fram till Messias födelse. Hur mycket han själv sist och slutligen

förstod av det han såg får vi aldrig veta. Vi människor, var och en av oss, är begränsade och kan inte förstå Guds sinnelag. Inte heller profeten själv kan med sitt eget förstånd öppna upp Guds hemligheter och Guds uppenbarelse om inte Gud själv är där och öppnar dem för honom.

När Jesaja fick den här synen förundrade han sig säkert över den och undrade vad den kunde betyda. Kanske bad han också att han skulle förstå den. Synen visade på händelser som skulle inträffa långt in i framtiden, 700 år senare.

I Jesajas dagar ville Gud uppenbara för människorna vad Han tänkte göra för att rädda dem. Därför sände Han den helige Ande till Jesaja för att ge honom tillräckligt förstånd och orden så att han skulle kunna förmedla Guds plan. Jesaja gavs orden som han skulle säga och skriva. Så föddes profetian om ett gossebarn som skulle födas.

I profetian fick Jesaja en lista med namn som beskriver barnet som skulle födas: »Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste.« Israels folk var vana vid att Gud verkar genom sina namn och är när-

varande för den som uttalar namnet så som Han själv har förmedlat det. Vi ska nu se närmare på hur Gud har gett sig själv till troende i forna tider och hur Han gör det också nu till dagens kristna.

Sonen som ska födas ska ha namnet *Under*. Han blev avlad i en jungfrus, en vanlig judisk flickas, moderliv utan att någon man rört henne. Det här är bekant för oss från julens berättelser. Denna jul ska hela världen än en gång med en mun bekänna detta under – »blev avlad av den helige Ande, föddes av jungfru Maria«.

Därefter kungörs att sonen som ska födas är *Rådgivare*. Det här betyder att en del av Jesu trefaldiga ämbete var att verka som profet, det vill säga som en förmedlare av den gudomliga uppenbarelsen. Marias son predikade och undervisade och förkunnade ett rent Guds ord, dess lag och evangelium, oförkortat och utan att försköna. Han visade på skenheligheten, avslöjade fariseismens ande, styrkte de fallna och förlät synden. För att fortsätta sin profettjänst fram till den sista dagen kallade Han tolv apostlar som skulle föra Hans evangelium vidare. Det här budskapet känner vi från Nya testamentet. För oss betyder det till exempel att när vi läser evangeliet vid julbordet är det samma Jesus som talar till oss i texten, Jesus som Rådgivare har inte tystnat.

Det tredje av dessa namn uttrycker Guds frälsningsplan i all dess klarhet – till och med så att den för en judisk läsare kan ha varit svår att acceptera. Kanske också Jesaja var tvungen att stanna upp inför det här. Sonen som ska födas är *Mäktig Gud*. Namnet betyder att Gud alltså blir människa! Evangelisten Johannes uttrycker samma sak i sitt evangelium: »Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning« (Joh 1:14).

Ett motsvarande innehåll har också namnet *Evig Fader*. Han är från evigheten och Han har enhet med Gud Fader, Han är av samma väsen. Under sina dagar på jorden sa Jesus till sina lärjungar: »... jag är i Fadern och Fadern är i mig« (Joh 14:11).

Det sista namnet som Jesaja fick höra var *Fridsfurste*. Namnets betydelse gavs i följande mening: »Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans rike.« Vi människor längtar efter fred i världen mer än något annat. Kriget i Europa har påmint oss om en redan nästan bortglömd verklighet. Vår värld är söndersliten, och själafienden använder människans svaghet för att döda och förstöra den värld som Gud skapat. Guds svar på världens oro är Guds frid, en sådan frid som bara Jesus kan ge. Det är ett svar som kristna för vidare över hela jorden. När Kristus får bli människans Herre och Frälsare börjar Han forma människan till att likna Honom. Människan börjar lägga märke till sin nästa, sinnet fylls av nåd och förlåtelse för fel som begåtts. Var och en som har fått sina synden förlåtna av Fridsfursten får samma natur, en vilja att benåda och förlåta.

Kära läsare. Vi får be sonen, som blev oss given, om Guds herradöme och frid för denna jul och för årets alla dagar. Vi får be att Han i sin gudomlighet skulle bo i oss och leda oss.

Vi ber: Herre Jesus, du har förlåtit mig och kommit in i mitt hjärta. Jesus, bli alltmer min Herre och kung, så att ditt Ord och din närvaro kan forma mitt liv. Du har gett mig dina gåvor i rikligt mått. Låt din godhet och dina gåvor föras vidare till mina medmänniskor. Sänd ut oss för att tjäna dig i den här världen. Led oss med ditt Ord.

Fridfull jul! ✚

Vesa Pöyhtäri

Herren kommer!

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT

»VÄLSIGNAD ÄR HAN som kommer, konungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!« (Luk 19:38)

Det är folksamling i Jerusalem. Människorna samlas. Han kommer nu, han som alla talar om: Profeten, Jesus från Nasaret i Galileen. Det var han som talat till människorna på ett sätt som ingen annan. De utsända tempelvakterna hade inte kunnat gripa honom. Han hade gjort de andliga ledarna mållösa. Han hade gjort många mäktiga ting som fick folket att förundras. Han förkunnade evangelium om Guds rike, han botade sjuka och uppväckte döda.

Nu var han igen på väg in mot staden. Han kommer, ridande på en åsna. En stor

skara följer honom. Skaran av lärjungar börjar i sin glädje prisa Gud med hög röst. Folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade »Hosianna, Davids son!«

Jesus rider in i Jerusalem, profetians ord går i uppfyllelse: »Fröjda dig storligen, du Sions dotter! Hög jubelrop, du Jerusalems dotter! Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna, på en åsninnas föl« (Sak 9:9).

Lärjungarna och folket bekänner nu offentligt Jesus som Messias, Guds son. Så hade Gud ordnat det. Också barnen skulle prisa och bekänna honom: »Ur barns och spädbarns mun låter du en lovsång stiga upp till dig« (Matt 21:16). Fariséerna och de självupptagna andliga ledarna tyckte inte om det. De försökte, men kunde inte, hindra beaktelsen och segersången. Jesus svarade dem: »Jag säger er att om de tiger, kommer stenarna att ropa.« Segersången får ljuda offentligt över Jerusalem när Jesus tågar in för att fullborda det som är hans verkliga uppgift. Sången förkunnar profetiornas uppfyllelse, frid är nu i himlen och äran tillhör Gud i höjden. Endast genom denne konung har vi människor frid med Gud.

Jesus blir offentligt bekänd som Messias, men han skulle ännu förkastas av folket. Människorna förstod det inte, men Messias skulle dö som ett offerlamm för att försona

MÅLNING AV LIPPO MEMMI (129-1356)

sitt folks och hela världens synder. Genom segern på Golgata kors öppnar han ett nytt förbund, han öppnar vägen till himlen. Han kommer med ett nådens år från Herren.

I detta nådens år, i nådens tid, får också vi leva ännu idag. Vi får börja ett nytt kyrkoår genom att hälsa vår frälsare och konung med Hosianna: Herre kom till oss! Herre, fräls oss! Herre, hjälp! Jesus hör hjärtats bön, han kommer också för att bli din och min frälsare och Herre. Han vill rena hjärtat och ta sin boning där, han vill hålla måltid med dig och mig. Så får vi i tro ta emot honom, bekänna hans namn, sjunga hans lov i församlingen och vänta hans återkomst i härlighet. »Han kommer till sörjande hjärtan, och livet får annan gestalt. Han kommer i makt att regera tills Gud uti alla blir allt« (Psb 9:5).

Han vill rena hjärtat och ta sin boning där, han vill hålla måltid med dig och mig.

När David genom Anden såg Jesu lidande och dödskamp på Golgata (Ps 22), fick han också se in i hans seger och uppståndelse. Han såg hur lovsången kommer från Honom i den stora församlingen. Han såg hur de ödmjuka skall äta och bli mätta, hur deras hjärtan skall få leva för evigt. Han såg hur vi i tro med alla jordens folk får prisa och bekänna honom i hans församling. »*Alla jordens ändar skall tänka på det och omvända sig till Herren. Hednafolkens alla släkter skall tillbe inför dig*« (Ps 22).

Kristi kyrka av alla folk tar emot sin Herre och konung med glädje. Kristi sanna församling håller sig till sin Herres ord och har

sin glädje i dem. De bekänner hans namn över hela jorden och väntar löftenas slutliga fullbordan, Kristi återkomst i härlighet. De tillhör ett rike som inte är av den här världen, de har sitt rätta hem i det nya Jerusalem, i fridens himmel.

Men här på jorden blir Jesus än en gång förkastad av hela världen, av alla folk. Också hans egna skall bli hatade av alla folk – för Jesu namns skull (Matt 24). Då går den här tidsåldern in i sitt allra sista skede. Ett världsomfattande uppror mot Gud, Skaparen, och Jesus, Ordet och Frälsaren, når sin sista fas. Människor hindras från att prisa Jesus som allsmäktig Gud. Vi ser det redan i större och mindre sammanhang. Det mänskliga jaget har ställt sig i centrum, människan ville själv bli Gud. Man förändrar kyrkor och bygger nya kyrkor enligt egna självvalda önskemål. Människor tolkar Guds ord, än till den ena sidan, än till den andra sidan, allt för att det skall passa in i egna mönster. Det kommer något annat i stället för den syndiga människans frälsare Jesus. Bibeln säger att det är Antikrist.

Guds ord låter sig inte tolkas i otro, men det förklarar sig själv genom tron i den Helige Ande, såsom det beskrivs i Franzéns kända adventspsalm: »Kristi rike varar och sig alltmer förklarar. Välsignad vare han som kommer i Herrens namn!« Herrens ord går i uppfyllelse. Han kommer enligt sitt ord. Han dröjer för att någon ännu skall få tid att omvända sig. Segersången ljuder redan i himmelska Jerusalem. Den nya sången bruser när den frälsta skaran av alla folk samlas inför tronen med segerns palmblad i händerna. Salig är du som i tro följer din Herre Jesus, renad i hans försoningsblod. Då får du vara med i den härliga skaran.

Välsignad advent – i väntan på Kristus! +

Tomas Gäddnäs

Din konung kommer i härlighet

ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT

»DÅ SKALL MAN SE Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet«, säger Kristus. Det kommer att bli en annan härlighet än när kejsare och konungar tågar fram, ty hela luften skall vara fylld av änglar och helgon, som skall lysa klarare än solen och Herren Kristus skall sväva mitt ibland dem och med sina helgon döma över de fördömda, som skall stå därnere på jorden bredvid djävulen, bävande och darrande.

»Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden«, säger Kristus. Vilket betyder: var glada och vid gott mod. Detta måste ske. Skall världen förgås, så måste det bullra och knaka. En så väldig byggnad kan inte rasa utan väldiga skakningar. När en människa skall dö, vrider och vänder hon sig, hon rullar med ögonen, förvrider munnen och blir blek och förändrad. Så sker det också, när världen skall dö. Men jag säger er, var inte rädda, lyft upp edra huvuden, som om denna syn vore er mycket kär. Nu nalkas er förlossning, ni som tror. De andra, som inte tror, blir fördömda. Därför skulle de väl förskräckas, men gör det inte. Herren Jesus skall komma med två ting: himmelen åt de troende och fromma, men fördömsen åt de andra.

Så talar Herren till de fromma. De kommer också att förskräckas, när solen och månen förändrar sitt utseende och världen

fylls av eld. Ty de heliga är inte i sig själva starka. T.o.m. Petrus och Paulus skulle väl ha bävat, om de hade levat då. Men Herren säger: »Var vid gott mod. Det skall väl se hemskt och förskräckligt ut, men detta gäller inte er utan djävulen och de otrogna. Er, som så länge har suckat och bett, att mitt rike skulle komma, att synderna skulle bli er förlåtna och att ni skulle bli frälsta från ondo, er nalkas nu en glad förlossning och salighet. Nu skall det ske, som ni så länge av hela ert hjärta bett om. Ty detta är er förlossnings dag.«

Så må man väl kalla den yttersta dagen både en fördömsens och en förlossnings dag, både en bedrövelsens och en glädjens dag, både en förtappelsens och en salighetens dag. Många skall då enligt Frälsarens ord jämra sig (Matt 24). Oss skall intet ont vederfaras, men väl de gudlösa, som här i livet trotsat Herren, förföljt evangelium och ställt till elände på jorden. Dem skall nu straffet drabba, men vi som här måst gömma oss för dem, vi som här suckat och ångslats, vi skall i evighet glädjas och fröjdas.

I detta evangelium lär han oss emellertid något annat, nämligen det, att han inte kommer för att döma och fördöma oss utan för att förlossa och frälsa oss, ge oss svar på våra böner och uppenbara sitt härlighetsrike för oss. Endast för dem, som inte trott

»Men när detta börjar ske, så rätta på er och lyft upp era huvuden«, säger Kristus. Vilket betyder: var glada och vid gott mod. Detta måste ske.

på honom utan hånat och plågat hans heliga på jorden, skall han te sig som en domare och hämnare. Tro detta, säger han, tvivla inte. Gläd er över min tillkommelse. Den skall lända er till godo. Ni skall genom mig bli frälsta från synd, död, djävul och värld och bli evigt saliga, vilket ju innebär en riklig och härlig tröst.

Vi ber: Jesus Kristus, vår Befriare. I vårt mörker hör vi budskapet om att du är den som skall komma. Stilla gömmer vi orden. Gör oss tålmodiga. Gör oss vaksamma. Hjälp oss att våga lita på dig och leva i den verklighet som vi ännu inte ser. Hör oss, du som med Fadern och den helige Ande lever och regerar i evighet. +

Martin Luther

Texten är en omarbetad version av en text hämtad ur *Martin Luthers Huspostilla*.

Självständighetsdagen

I SKRIVANDE STUND PÅGÅR KRIG i olika delar av vår värld. Det är attacker i Israel och i Ukraina för att nämna ett par exempel. Också vi i Finland har drabbats av krig, dock var det senast för ca 80 år sedan. När vi firar vår självständighetsdag är det på sin plats med en tillbakablick på Finland och dess historia.

I och med nationalismens framfart under 1800-talet fick också Finland del av detta fenomen. Nationalsången »Vårt land« skrevs av Johan Ludvig Runeberg år 1848 och tonsattes samma år av Fredrik Pacius. Nationen Finland växte småningom fram under 1800-talet genom olika folkrörelser, folket blev allt mer medvetna om sitt ursprung och sin nationella identitet. Som bekant blev Finland självständigt år 1917, men strax efter detta drabbades Finland av ett inbördeskrig, där finländare delades i vita och röda. Det tog ett tag innan det finländska folket enades och försonades med varandra. Nästa utmaning i krigsväg inträffade senhösten 1939 då Sovjetunionen attackerade Finland. Krigen tog slut år 1944 och Lapplandkriget likaså år 1945. Sedan dess har vi finländare lyckats undvika krig. Det berättas att mitt under brinnande krig såg de finländska soldaterna en syn: en stor beskyddande hand som sträcktes över den finländska fronten. Under dessa krig bad många finländare, också på hemmafronten, för hem och fosterland.

Med denna historiska bakgrund i bakspiegeln får vi tänka tillbaka och vara tacksamma för att Gud bevarat vårt land i svåra tider. Vi får samtidigt komma ihåg med tacksamhet de frontmän som stred för ett

självständigt Finland. Jag tror att många i dagens samhälle kanske glömt bort hur viktiga frontmännens insatser var. De flesta krigsveteraner är nu borta, men deras arv till oss kvarstår, ett fritt land att leva i. Vi får fortfarande be för att vi också i framtiden skall bli beskyddade från krig, vilket inte alls är någon självklarhet.

Vad kan vi då lära oss genom detta historiska perspektiv? Ja, vi får tacka Gud för att Han välsignat det finländska folket också under krigstider. Vi får ta modell av dem som varit före oss, och som bett för folk och fosterland. Den korsmärkta flaggan som är Finlands symbol får vara ett tecken på det allra viktigaste, d.v.s. att Jesus stridit för oss och vunnit en definitiv seger på Golgata kors. Må denna korsmärkta flagga leda våra blickar till något mera bestående; till en nation, en himmelsk nation, där vi kristna får vara medborgare i ett himmelskt rike. Då är alla krig borta för evigt och även all fruktan för ofärd i vår värld. Jag vill nu till sist citera verserna 1 och 3 från Runebergs psalm »Bevara Gud vårt fosterland«:

Bevara Gud vårt fosterland,
håll över det din starkhets hand
och var dess hägn i strid som frid,
i sorgens och i glädjens tid.

Här våra fäder en gång bött,
arbetat, kämpat, hoppats, trott.
Här även vår boning fått,
med samma liv och samma lott. +

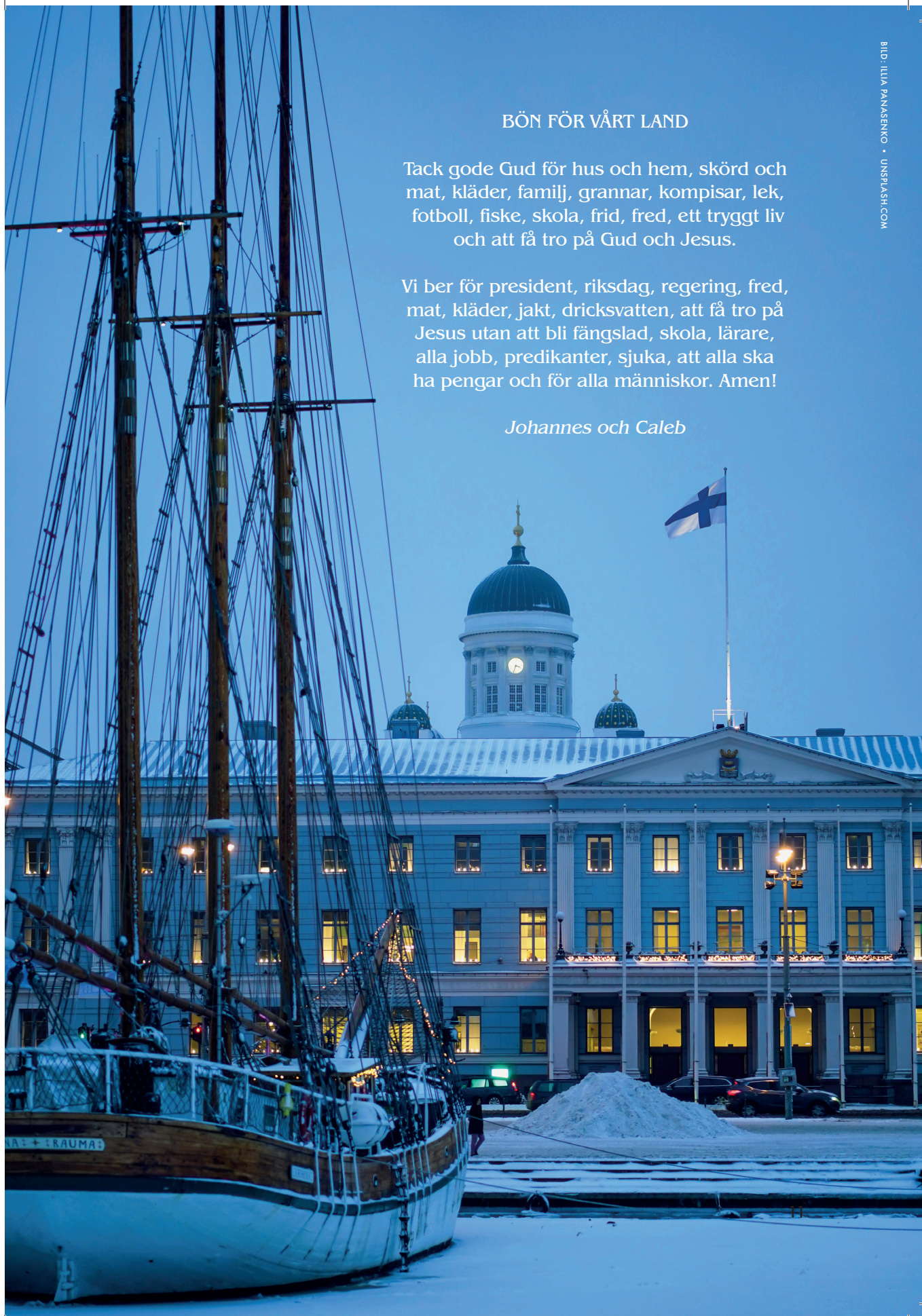
Magnus Enlund

BÖN FÖR VÅRT LAND

Tack gode Gud för hus och hem, skörd och mat, kläder, familj, grannar, kompisar, lek, fotboll, fiske, skola, frid, fred, ett tryggt liv och att få tro på Gud och Jesus.

Vi ber för president, riksdag, regering, fred, mat, kläder, jakt, dricksvatten, att få tro på Jesus utan att bli fängslad, skola, lärare, alla jobb, predikanter, sjuka, att alla ska ha pengar och för alla människor. Amen!

Johannes och Caleb

Gör dig redo att ta emot din Frälsare

TREDJE SÖNDAGEN I ADVENT

GUDS NÅD OCH FRID MED DIG, du älskade Guds barn.

Julen är nu riktigt nära. Spänningen pirrar i barnens magar och föräldrar stressar för att få allt färdigt till julafton. Det är mat, julklappar, julstädning och pyntande. För många finns det en förväntan i luften, som om något stort snart ska hända. För någon kanske det är mer irritation, ilska och otrygghet mitt i stöket. För ytterligare någon annan är det minnen av pirret och förväntan som kommer tydligast fram, från svunna jular då man ännu var eller hade barn.

Kanske är du stressad, irriterad eller rent av utled på hela grejen. Men jag kan trösta dig med att snart är det här årets julfirande slut. Efter julen, ibland redan på juldagen men senast efter annandag jul, kanske du känner som jag ibland har gjort, var det bara det här? Jag trodde det skulle vara något mer. Jag ville ha ett Gudsmöte där Gud nuddar vid mitt inre och jag får frid, andakt, glädje och kärlek. I stället fick jag ett tomt bankkonto och en ordentlig sömnskuld. Var det värt all stress och allt stök för fest i tre dagar?

Vi firar inte jul för att få vara oroliga, stressade och irriterade i några veckor i december. Vi firar jul för att vi på ett värdigt och glädjefullt sätt ska påminnas om att Gud har gett oss den största gåvan en människa kan få. Gåvan är Jesus och tron på Honom som ger oss förlåtelse, barnaskap och evigt liv.

Det är inte städningen, klapparna eller maten som är de viktigaste förberedelserna. Utan att vi förbereder oss för att ta emot Jesusbarnet. Tänk om vi skulle sätta samma tid och energi på att förbereda våra hjärtan som vi sätter på att ordna det praktiska. Kanske vi då skulle få en jul med mer andakt, mer tro och mer förundran över julens under. Kanske vi skulle få uppleva ett Gudsmöte.

Tredje advent är den söndag då vi blir påmind om att förbereda våra hjärtan att ta emot det glada budskapet om Jesu födelse. Det är Johannes Döparen och hans verksamhet i öknen som det berättas om. Han var den som förberedde människornas hjärtan att ta emot Jesus när Jesus skulle börja sin offentliga verksamhet. När Lukas skriver i sitt evangelium om Johannes tar han på ett ställe hjälp av Jesaja:

Så som det står skrivet i boken med profeten Jesajas ord: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom. Alla dalar skall fyllas och alla berg och höjder sänkas. Krokiga stigar skall rätas och ojämna vägar jämnas. Och alla människor skall se Guds frälsning (Luk 3:4–6).

Inför den här julen får det här budskapet också komma till oss. »Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom.« Sätt undan telefonen en stund och ta fram Bibeln i stället. Läs en andaktsbok på morgonen innan du tar tidningen. Bana väg i ditt liv så att Gud kan nå fram till dig.

Tredje advent är den söndag då vi blir påmind om att förbereda

våra hjärtan att ta emot det glada budskapet om Jesu födelse.

»Alla dalar skall fyllas och alla berg och höjder sänkas.« När du är modlös och nedstämd i din tro och ser hur dåligt din vandring med Gud går, låt då Guds barmhärtighet fylla dina dalar med nåd. När du känner dig stark och full av kraft så att du kan klara av hela livet och ser din granne som inte ens klarar av de minsta buden, låt då Guds rättfärdighet sänka berget av högmod i ditt hjärta.

»Krokiga stigar skall rätas och ojämna vägar jämnas.« Ibland stannar något som hänt kvar och stör vårt samvete. Det kan vara något vi har gjort eller sagt eller något som skett för länge sedan. Vi ska inte gå och bära på synder som Jesus har dött för. Bekänn dina synder och tro dem förlättna i Jesu namn och blod. Om de sedan kommer och stör ditt samvete ska du skicka dem till Jesus, du har lämnat dem vid korsets fot.

»Och alla människor skall se Guds frälsning.« Guds frälsning firar vi varje söndag. Men under jul och påsk står den i centrum. Vi ber att den här julen ska vara en jul när alla människor får vara med om att Jesus kommer in i deras hjärtan. Så att de som inte tror får tron och så att vi som tror får ny kraft och glädje när vi går vidare med honom mot evigheten.

Amen. +

Daniel Asplund

Det susar genom livets strid

Det susar genom livets strid
en fläkt av himmelrikets frid,
en klang av harpotoner.
En aning fyller varje bröst
och stilla ljuder Andens röst
i jordens alla zoner:
O mänsklighet, ställ dörrn på glänt!
– det är advent, det är advent!

Han kommer hit, en Mänskoson,
ur Faderns rike fjärran från
och gästa vill vår boning.
Han kommer ned till jordens grus
med himlens kärlek, nåd och ljus
och bjuder oss försoning.
Ett sken är nu i öster tänt
– det är advent, det är advent!

Han kommer med ett sällsamt bud
från kärlekens och nådens Gud
att bringa till de sina.
Så öppna hjärtats tempelhus
och låt hans rika, fulla ljus
därinne klart få skina.
Då blir Guds under sett och känt
– det är advent, det är advent!

SIONS SÅNGER 1

C. BOBERG (1883), H. LINDSTRÖM (1984)

Bered väg för konungen

JOHANNES DÖPAREN BANADE VÄG för Jesus och hans budskap var kraftigt och lämnade ingen oberörd. Har då Johannes något budskap till oss i vår tid?

Johannes vågade sätta fingret på den ömma punkten och avslöja synden samtidigt som han predikade ett fritt evangelium. Budskapet som gällde på Jesu tid är också rykande färskt och aktuellt i vår tid. »*Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne*«, löd budskapet till Herodes, som tagit sin brors hustru till sin egen. Skulle inte Johannes ha samma budskap till många också i vår tid?

Det rör inte oss, vi lever inte i öppet äktenskapsbrott, tänker vi kanske. Och visst är det lätt att lyssna till en predikant när han pratar om synder som det känns som att är på behörigt avstånd från oss själva. Ändå vet vi med oss själva att ingen av oss lever upp till kraven som Guds heliga lag ställer. Vi kan rannsaka oss själva och fundera vilka synder Johannes skulle peka på i våra liv, för att väcka oss och inse vårt behov Frälsaren.

**Gud vare tack
att lösenordet
inte är hemligt,
det är Jesus,**

**och det skall vi sprida ut
åt så många vi kan.**

Den andra delen av budskapet är »*se Guds lamm som tar bort världens synd*«. Och när det står »*världens synd*« så betyder det faktiskt alla synder som begåtts i världen, och alla människor har bidragit till världens syndaskuld. Hur får man då del i denna försoning och får komma in till den himmelska bröllopsmåltiden?

Lösenord och koder är vanliga nu-förtiden och ibland kan det vara svårt att minnas och hålla reda på dem alla. Knappar du då in fel kod kan det i rutan stå: »Fel kod, två försök kvar!« Och tänk vad hemskt det är om du inte kommer ihåg portkoden och bara på håll ute i mörkret genom fönstret ser dina vänner fira på festen som du också var inbjuden till.

När du kommer fram till Himmelns port på den yttersta dagen hjälper det inte om du *nästan* kan koden till dörrlåset. Du kan heller inte hänvisa till att du gjort så gott du kunnat och bara har en bokstav bort i lösenordet. Några fler försök får du inte heller. Gud vare tack att lösenordet inte är hemligt, det är Jesus, och det skall vi sprida ut åt så många vi kan. Inte glömmet vi heller bort namnet på vår bästa vän om vi umgås med honom dagligen. Så låt oss följa Johannes döparens uppmaning: »*se Guds lamm*«! +

Trygve Smedman

Ordet blev kött

JULAFTONEN

BILD: AL ELMES • UNSPLASH.COM

»BRIST UT I JUBEL ... Herren visar sin makt och helighet inför alla folk, Hela jorden ska se hur vår Gud räddar oss« (Jes 52:9–10). Med bland annat dessa ord predikade Profeten Jesaja sju hundra år innan Jesus kom. Han fick se in i framtiden och veta mer om det glada budskapet som ska ropas ut. Detta ord om Ordet som blev kött blir predikat också för oss idag för att vi ska få gemenskap med Fadern och Hans son Jesus Kristus.

JESUS ÄR ORDET SOM FANNS MED I BEGYNNELSEN

Berättelsen om Jesus börjar långt innan juldagens mysterium. Han är Alfa och Omega, Han är begynnelsen och slutet. Jesus Guds Son, är Gud själv, och även om Han blev kött (inkarnerad) för två tusen år sedan så har Han varit till före all tid. Att Jesus är Gud själv, är utifrån Nya och Gamla testamentets texter utan tvivel. Han är den som tillbes och äras i likhet med Fa-

dern. Han är den som förlåter synder, något som bara Gud kan, och genom många vittnesbörd vet vi att Han är den som utför under och tecken som bara Gud kan. I alla evangelieberättelser ser vi Jesus bli framställd, inte bara som en människa född av jungfru Maria, men också som Gud född av Fadern före all tid. Detta vittnesbörd är kanske mest uppenbart i juldagens evangelietext från Johannesevangeliets första kapitel, verserna 1–14. Där står det bland annat: *»I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till«* (v 1–3). Och några verser senare kan vi höra att: *»Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg Hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och Han var full av nåd och sanning«* (v 14). Jesus är Guds Son som var med från begynnelsen och som var till redan innan Abraham blev till (8:58). Jesus Kristus är Ordet som har varit med från början och genom honom är allting till. Han är den Enfödde som *»själv är Gud«* och som har gjort honom känd (1:18).

ÅT ALLA SOM TOG EMOT HONOM GAV HAN RÄTTEN ATT BLI GUDS BARN

Men även om Gud själv kom till sin skapelse och bodde/tältade bland oss, tog många inte emot honom. Att ta emot Jesus är att tro på honom. Det är att tro att Han är Ordet som blev kött, och att Han är Ljuset som lyser i mörkret som kom för att sona våra synder. Guds eget folk, judarna, var ofta förblindade för att se att Jesus Kristus var Gud själv. Flera av dem forskade i skrifterna för att de trodde att de hade evigt liv i dem, men missade att Skriften handlade om Jesus (Joh 5:39). Därför ville de döda honom

i stället för att ta emot honom. Idag är det också många som, i stället för att ta emot honom i tro, vill »döda« Jesus genom att tysta ned Ordet om honom. Man vill hellre tro på sig själv och göra så gott man kan. Detta sker också ibland bland de som kallar sig kristna, men som har urvattnat budskapet om Kristus och hans försoning och i stället gjort Jesus endast till en moralisk lärare, och inte en frälsare. Men ingen kommer till himmelen med egna gärningar eftersom vårt goda aldrig är gott nog. Det är bara Jesus som håller måttet. De som förkastar Sonen och vill bli frälsta på något annat sätt, ska inte se livet utan Guds vrede blir kvar över dem (Joh 3:36).

Men de som inte trodde på sig själv, bekände sin synd och tog emot Jesus. Bland dessa fanns både judar och hedningar, och dem gav Han rätten att bli Guds barn (Joh 1:12). Trots att det var många som förkastade Guds plan för oss, så var det också många som trodde Sonen och fick evigt liv (Joh 3:16, 36). Så är det också idag. De som inte är födda av kött eller blod eller någon människas egen vilja, men av Gud (Joh 1:13), de tror på Jesus Kristus och har evigt liv. Detta är alla som har blivit pånyttfödda av Gud genom vatten och ande i det heliga dopet (Joh 3:5), och som tror på honom (Joh 3:15).

Jesus är syndares vän och därmed är Han också din och min vän. Vi alla saknade Guds härlighet från födseln (Rom 3:23), men vi alla som tror på Jesus och har fått del i honom och hans härlighet, ska leva för evigt med honom. Och allt började med att Ordet blev kött och bodde bland oss. Amen.

Med önskan om en god jul och ett fridfullt nytt år från Norge. ✚

Marcus Snellman

Ett annorlunda julevangelium

JULDAGEN

LÅNGT FÖRE JESU FÖDELSE såg profeten Jesaja att något stort skulle hända en dag. Gud i himlen såg sina barns nöd, deras ångest och det mörker som rådde. Han skulle sända ett barn att göra det ofattbara. På barnets axlar skulle hela herradömet vila. Och barnet skulle kallas »*Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste*« (Jes 9:6).

Så kom då DAGEN! Den som profeter och kungar hade velat se och som människor i sekler längtat och åter längtat efter och som till och med änglarna i himlen hade väntat på att få blicka in i (1 Petr 1:12). Men när Frälsaren sedan kom, skriver Johannes, och man märker en smärta i hans ord, så tog hans egna inte emot honom.

Människans stora problem är att när ljuset kommer väljer hon ofta att stanna kvar i mörkret. Men Johannes skriver också om det som är kärnan i julevangeliet: »*Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn.*«

När Matteus i sitt julevangelium företar sig att berätta om den stora dagen för han oss långt tillbaka i tiden. Han presenterar för oss ett släkttregister som går ända tillbaka till Abrahams tid. Sedan börjar han berätta om hur det gick till vid Jesu födelse, han berättar om Josefs dröm, de vise männen, flykten till Egypten och den grymme Herodes.

Markus däremot berättar ingenting om

Jesu födelse. Han för oss i stället rakt in i Jesu offentliga verksamhet börjande med Jesu dop, frestelserna och utväljandet av lärjungar. Också Lukas ger oss ett släkttregister, men han går ända tillbaka till Adam. Hos Lukas finner vi det som vi av tradition brukar kalla julevangeliet.

Johannes däremot skriver annorlunda än de andra evangelisterna. Där de andra berättar historien skriver Johannes ett teologiskt och andligt evangelium. Där Matteus börjar med Abraham och Lukas med Adam går Johannes ännu längre bakåt och låter oss se allt det som skedde ur evighetens synvinkel. Kanske just därför inleder han sitt evangelium med samma ord som hela Skriften: »*I begynnelsen ...*«

För läsarna vill Johannes framställa den Jesus som fanns till före världens tillkomst och som blev sänd av Fadern till vår syndiga värld för att vi skulle få del av det sanna livet och ljuset. Han som Johannes kallar Ordet fanns till innan överhuvudtaget någonting blev skapat.

I en av våra äldsta psalmer, skriven av biskop Ambrosius på 300-talet, sjunger vi: »*Nådens under här vi sett, av Guds Ande har det skett. Ordet, utav Fadern fött, har i tiden blivit kött*« (Psb 15:2). Psalmerna skrevs i en tid när kyrkan formulerade sin trosbekännelse i kampen mot olika irrläror och framför allt mot dem som förnekade Kristi dubbla natur, hans gudomliga och mänskliga.

Tydligare än någon annan visar Johannes hur och varför Gud blev människa. Det skedde när *Logos* (Ordet) blev kött. Ordet var hos Gud. Ordet var Gud och Ordet tog sin boning hos oss. Grundtexten använder här ett ord som betyder »slå upp sitt tält«. Det syftar på tabernaklet i öknen där Guds närvaro fanns. Johannes visar att detta Ord, som på grekiska är *Logos*, var Kristus.

Logos är ett viktigt grekiskt begrepp, som inte betyder bara ord, utan också undervisning, lära, mening, avsikt m.m. I den grekiska filosofin var *Logos* ett känt begrepp. De grekiska filosoferna kunde fråga sig om det fanns någon mening med allt, någon avsikt, någon logik i allt det som sker. De sökte *Logos*, meningen och logiken, men fann den inte.

När Johannes talar om *Logos* visar han oss djupet i Guds tankar och planer – ja, Guds logik. Han vill hjälpa oss att förstå julens händelser och betydelsen av det som skedde en gång i Betlehem.

Julens stora under och gåva är just detta, att Ordet blev kött. I teologin brukar det kallas inkarnation. Kristus själv, »Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad« – som det heter i trosbekännelsen – steg ned till oss med ljus och liv där mörker och död härskar. Också om det hade Jesaja profeterat: »*Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram*« (Jes 9:2).

Tack vare inkarnationens under kan ännu i dag Guds ljus falla in i en syndig människas hjärta. Genom ordet. När det sker kan man inget annat än förundras, tacka och tillbe.

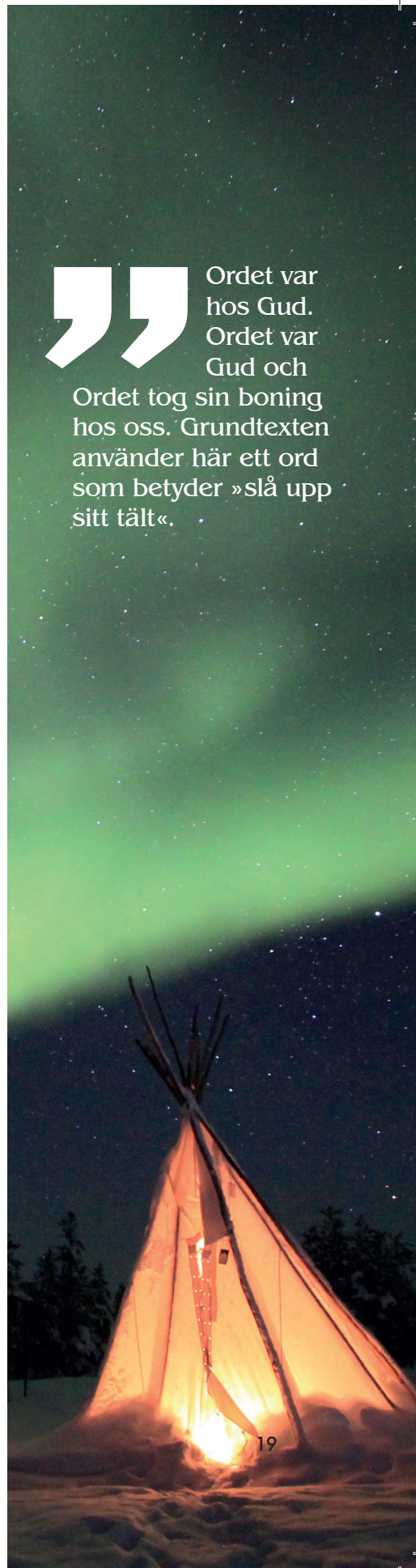
Ordet blev kött och
tog sin boning bland oss,
kom här i tiden.
Kristus är hans namn.
Så han sig härlig
för all världen visar.
O kom, låt oss tillbedja,
o kom, låt oss tillbedja,
o kom, låt oss tillbedja
vår Herre och Gud. ✚

Kurt Hellstrand

”

Ordet var
hos Gud.
Ordet var
Gud och

Ordet tog sin boning
hos oss. Grundtexten
använder här ett ord
som betyder »slå upp
sitt tält«.

Kristi vittnen

STEFANIDAGEN • ANNANDAG JUL

BILD: ANNIE SPRATT • UNSPLASH.COM

Därför sänder jag er profeter, visa män och skriftlärda. Några av dem kommer ni att döda och korsfästa, andra kommer ni att piska i era synagogor och jaga från stad till stad. Så kommer över er allt rättfärdigt blod som har spillts på jorden, från blodet av den rättfärdige Abel till blodet av Sakarja, Berekjas son, som ni mördade mellan templet och altaret.

Matteusevangeliet 23:34–35

Observera att texten innehåller detaljerade beskrivningar av våld.

”HAR NI INTE HÖRT ATT VI HAR FÖRBJUDIT KRISTNA GUDSTJÄNSTER I DET HÄR OMRÅDET?”

Den 13 augusti attackerade jihadisterna en grupp kristna som firade gudstjänst i byn Panpangou. Fyra beväpnade män gick in i en kyrka, var och en av dem bar på ett automatvapen, en kniv och en piska.

De kristna som var samlade skulle just avsluta med bön när männen gick in i kyrkan. Jihadisterna riktade sina vapen mot församlingen och enligt en av de kristna

som var på plats i kyrkan ställde gärningsmännen sedan frågan: »Har ni inte hört att vi har förbjudit kristna gudstjänster i det här området?» De kristna ska ha svarat att de inte var medvetna om något sådant förbud varpå jihadisterna ska ha svarat: »Vi har varit i det här området i tre år nu, så hur kan ni påstå att ni aldrig har hört att vi har förbjudit kristna gudstjänster i det här området? Om ni påstår att ni inte har hört våra varningar ljugar ni.»

PASTORN PISKADES 30 GÅNGER

De beväpnade männen befallde sedan de kristna att gå ner på knä. En av jihadisterna plockade upp sin piska och sa till dem att han skulle slå dem, eftersom de inte hade lytt deras instruktioner. Gifta kvinnor fick gå undan av hänsyn till att de var gravida och hade spädbarn, men de ogifta kvinnorna tvingades knäböja bredvid männen.

Därefter piskades de som var kvar, 14 män och 3 kvinnor, 10 gånger. Pastorn piskades 30 gånger. De blev tillsagda att sluta med alla gudstjänster i området. Enligt ögonvittnet blev de tillsagda att om de vill fortsätta hålla gudstjänster i byn måste kyrkorna göras om till moskéer, eftersom kristendom är förbjudet i området.

ATTACKERADE UNGDOMSMÖTE

Efter det gick jihadisterna vidare till en annan kyrka där det pågick ett ungdomsmöte. När ungdomarna fick syn på angriparna var det många som försökte fly genom att

De kristna ungdomarna blev tillsagda att deras by

skulle förstöras, om gudstjänsterna fortsatte att hållas. Enligt en lokal samarbetspartner till Open Doors har det tidigare funnits fem kyrkor i den byn, men idag har alla stängts.

hoppa ut genom fönstren. Tre flickor hann inte undan utan fångades in och blev piskade åtta gånger. De kristna ungdomarna blev tillsagda att deras by skulle förstöras, om gudstjänsterna fortsatte att hållas. Enligt en lokal samarbetspartner till Open Doors har det tidigare funnits fem kyrkor i den byn, men idag har alla stängts.

Senare gick jihadisterna även till byarna Kankangou och Noanbiti, för att stoppa gudstjänsterna även på dessa platser. Samma budskap framfördes – om de kristna vill fortsätta tillbe i sin by måste de bli muslimer och göra om sina kyrkor till moskéer. Kristendom är inte tillåtet i området, eftersom det kontrolleras av jihadisterna.

Niger ligger på plats 28 på *World Watch List 2023*. Kristna som bor nära gränsen till Burkina Faso lever under hård press från jihadistgrupper som är aktiva i regionen. Flera kyrkor har stängt ner och de troende lever antingen i rädsla eller har skingrats, som ett resultat av den växande osäkerheten i den här delen av landet.

Låt oss be: Gud, du styrkte martyrerna med din Ande, så att de kunde vittna om Kristus både med sina ord och med sitt blod. Vi ber dig: Hjälp också oss att vara trogna. Styrk och trösta dem som måste lida för rättfärdighetens och ditt namns skull. Hör oss för Jesu Kristi, vår Herres skull, han som med dig och den helige Ande lever och härskar i evighet. ✝

Texten är hämtad från Open Doors blogg. Open Doors är en organisation i tjänst för världens följda kristna.

JULFRID I LOFÄRDSTID

BILD: TOM BARRETT • UNSPLASH.COM

VID POLCIRKELN på Torneälvens svenska strand ligger jordbrukarbyn Juoksengi. Där växte jag upp och där firade jag mina barn-
domsjular. På finskan sidan av älven finns en by med samma namn. Den byns namn hade den ursprungliga stavningen med *k* istället för *g*.

Vi invånare i båda byarna hade ett gemensamt språk, en finsk dialekt som på den svenska sidan blev mer och mer uppblandad med svenska ord. För oss i Sverige var undervisningsspråket på skoltimmarna svenska, men på rasterna var det vår finska, *meänkieli*, som gällde. I nära 700 år hade Sverige och Finland varit ett rike. Efter ett anfallskrig från Rysslands sida förlorade Sverige hela Finland till kejsardömet Ryssland. Detta skedde år 1809, men gränsen som då drogs mellan Finland och Sverige har aldrig riktigt fungerat. Förutom det gemensamma språket så hade man släktingar och goda vänner på båda sidor.

I Juoksengi försvann solen varje år den 20 december för att dyka upp bakom bergen den 8 januari följande år. Ingen gatubelysning fanns i min barndom så ficklamporna var i flitig användning när man skulle röra sig utomhus. En riktig mörk tid, och ganska trist, om inte julen hade varit.

I god tid började vi skolbarn öva inför årets höjdpunkt, julfesten. Innehållet var alltid detsamma: sånger, små tablåer, lucia, änglar, Jesusbarnet i krubban och som avslutning ringlekar. I hemmen städades det extra mycket. Färggranna girlander i taken och vackra julbonader på väggarna gav julstämning i husen. Det fanns många affärer i byn och alla hade julskyltning, också pappas affär som var en del av huset vi bodde i. Extra roligt var det att få vara med och göra det lilla skyltfönstret julfestligt. Vi skapade vinterlandskap av bomull och grankvis-
tar där änglar och tomterader samsades med dockor och bilar, Fiaspel, munspel och spelkort. Mamma bakade pepparkakor och anisbröd, en sorts deg kryddad med anis, bakad ut i »kammar« och kokt i flottyr. En mjuk kryddkaka med lingon hörde också julen till.

Julgran, julmat, tomte, julklappar och julotta, hela repertoaren fanns alltså med redan i min barndom. Dessa var traditioner som återkom. Eftersom vårt hem var granne till kapellet hade vi nära till julottan. Åtminstone en gång fick jag i alla fall vara med om en riktig slädfärd på julaftonsmorgon. Min pappa skulle hålla julotta i Vyöni, en skogsby på några kilometers avstånd från

oss. Nerbäddad i risslan mellan värmande renfällar kunde jag höra hästhovarnas taktfasta klappande mot den isiga vägen och bjällrornas muntra klang. Jag ser det ännu framför mig – och hör det!

Men i minnet ser jag också en annorlunda jul. Julen 1944. Jag hade börjat skolan på hösten. Andra världskriget hade rasat i över fem år. Det blev vapenstillestånd mellan Ryssland och Finland. Villkoret från Rysslands sida var att alla tyska soldater som under flera år försvarat Finland skulle drivas ut ur landet inom en utsatt tid. Tyskarna gav sig inte så lätt. De forna vännerna blev nu fiender. På sin väg upp mot Ishavskusten där de skulle skeppas ut förstörde och brände de ner allt som stod i deras väg.

Våra vänner på andra sidan älven var tvungna att hals över huvud lämna sina hem och allt vad de ägde och söka skydd i Sverige som ju var neutralt. Boskapen skeppades över med båt eller färja. Vi tog emot familjen Vuolo, som fick bo i övervåningen. Mor Miina, en varmt troende kvinna, var änka och jag minns hennes milda väsen och sorgsna blick. Till familjen hörde några halv vuxna barn och en svårt utvecklingsstörd liten flicka.

Familjens son, Kalle, kunde inte finna sig i att de varit tvungna att lämna sin gris kvar hemma på gården. Han tog sig för att tillsammans med min bror Sten, som då var tolv år, ro över älven i smyg för att hämta grisen. Detta var ju inte tillåtet förstås och mycket riskabelt eftersom tyskarna närmade sig. Men gossarna gjorde det, avlivade grisen och fick den lyckligt överforslad.

Tyskarna var då bara på några kilometers avstånd och snart börjar det makabra skådespelet. Hela finska sidan är ett enda eldhav. Från vårt vindsfönster kan vi se hur soldaterna springer in och ut ur husen, som efter några minuter står i ljusan låga. Inte

ett boningshus hus, inte ett uthus blir förskonat. Våldiga eldsflammar lyser upp den mörka höstkvällen. När det blir morgon är bara rykande ruiner kvar.

Det blev jul också det krigsåret. Hur vi firade den med Vuolos familj, och om vi fick några julklappar, minns jag inte. Ransoneering rådde i landet och risgrynen i julgröten hade nu ersatts med mannagryn och kaffet med surrogat. Egentligen är det bara en sak som jag klart minns – den lilla julgranen som Vuolos hade i sitt rum. Den hade inga ljus, inget glitter som vår gran, bara några pappersprydnader som Vuolos flickor gjort. Men det var deras julgran och också för dem var det jul – trots allt.

Nu nästan åttio år senare kommer jag att tänka på Margareta Melins psalm:

Advent är mörker och kyla.
På jorden är krig och kallt.
Man drömmer om fred
och om vänskap,
men bråkar och slåss överallt.

Och jag tänker på alla de stackars människor som idag är krigets offer. Jag tänker på Iryna från Ukraina som jag haft kontakt med sedan vi träffades på tåget för mer än ett år sedan. Hon bor fortfarande som flykting i Tammerfors. Det blir väl ännu en jul i främmande land för henne och sonen Kirill, långt borta från släkt och vänner.

Det är med jultraditioner som med Guds ord, de lever kvar hur tiderna än växlar. Om vi vandrar i det Ordets ljus kan vi alltid vara trygga. Låt oss denna juletid riktigt innerligt be att Gud griper in i vår sargade värld, ger fred och frihet åt folken som lider. ✚

Gerda Snellman

Stjärnan och änglarna i natten

FÖR LÄNGE SEN, lite mera än 2000 år sedan, hände en natt något väldigt speciellt ...

Gud ville sända ett budskap, ett meddelande, till några människor så att de skulle få reda på vad som hade hänt. Han gjorde detta på två sätt:

1. Han tände en starkt lysande *stjärna* på himlen.
2. Han sände sina *änglar* för att berätta om saken.

Den lysande stjärnan upptäcktes av några män i ett annat land. De var stjärnskådare. De tittade ofta upp på natthimlen för att se om där fanns några nya intressanta stjärnor eller andra himlakroppar. När de såg

den nya stjärnan började de genast fundera varför den fanns där och vad den kunde betyda. De kom fram till en sak: den nya stjärnan lyste så starkt och klart att det måste betyda ... att en ny kung hade fötts! En kungason i ett annat land! De bestämde sig genast för att resa dit och ge gåvor till det lilla kungabarnet.

Det andra som Gud gjorde var att *sända änglar från himlen* som skulle berätta vad som hade hänt. Änglarna visade sig för några män som vaktade sina får mitt i natten. Männen blev först rädda när de såg en skinande ängel men ängeln lugnade dem och sa att de inte ska vara rädda. »Jag har något viktigt att berätta för er. Frälsaren har

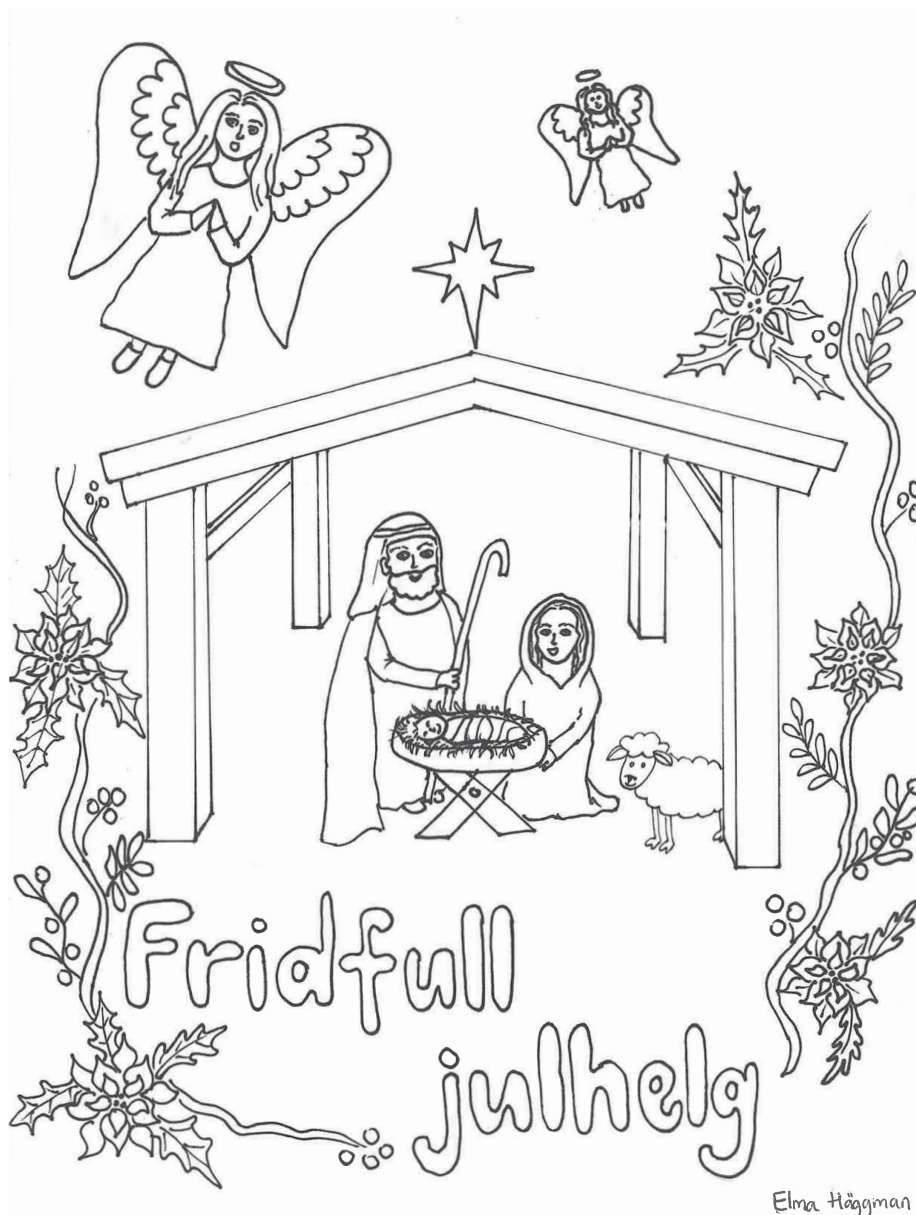
blivit född i natt.« Sedan såg männen att hela himlen var full av änglar, som sjöng till Guds ära.

Stjärnskådarna och herdarna, männen som vaktade fåren, såg och hörde Guds meddelande till dem. Alla bestämde sig genast för att leta efter det nyfödda barnet.

Stjärnskådarna letade efter ett *kungabarn* och herdarna letade efter *Frälsaren*.

Vet du vem det var som de letade efter?
Vad heter han?

Texten fortsätter på sid 26.

Ja, det var förstås Jesus som hade blivit född den natten. Han var ett kungabarn, för han är son till Gud, himlens och jordens skapare. Han kallades också Frälsaren, som betyder *räddaren*, för han var sänd för att *rädda* människorna från deras synder.

Herdarna följde stjärnan och hittade fram till platsen där Jesus blivit född. Det var ett stall, som var tänkt för djuren. Stjärnskådarna följde också stjärnan och hittade så småningom fram till samma plats och fick ge sina gåvor till kungabarnet.

Jesus var ju inte en kung då ännu. Han var född i en fattig familj, inte en rik kungafamilj. Han gick i skola, hjälpte till hemma, arbetade med sin jordiska pappa Josef, åt vanlig mat ... Jesus var en ovanlig kung. Han var inte en sådan kung som bor i slott och köper lyxiga saker åt sig själv eller bestämmer lagar i ett land.

Han vill vara kung i våra hjärtan.

Han är kung i himlen.

Han kommer en dag att komma tillbaka och hämta alla som tror på honom.

Jesus är mäktigast av alla i himlen och på jorden. Det är väldigt tryggt att ha en sådan mäktig kung till bästa vän. Jesus vill vara din bästa vän och bo i ditt hjärta och hjälpa dig att leva ditt liv enligt Guds plan. Dessutom är han en sådan mäktig vän att han förlåter allt, när vi ibland gör fel.

Han älskar dig.

Han förlåter dig.

Han är glad med dig när du är glad.

Han vill att du ska vara trygg.

Vi ber: Tack, Gud, för att du tände stjärnan för att visa vägen för stjärnskådarna och herdarna. Tack för att de hittade Jesus i stallet och kunde berätta vidare för andra människor vad de hade sett. Tack för att du sände Jesus till jorden för att frälsa, rädda, alla människor. Tack för att jag får tro på Jesus och vara hans vän. ✚

Eva Hagnäs

Predikan på juldagen 1847

LÅT OSS NU GÅ till Betlehem och se om det är sant som änglarna sagt, att världens Frälsare ligger i krubban. Men han som går in i stallet, får inte vara rädd om sin ära, han får inte vara rädd att hans fina kläder börjar lukta av hästdynga. Ty världens Frälsare är så fattig, att han måste vara i ett stall, han har ingen plats i härbärgen. Så fattig blir också människan, när samvetet rätt vaknar. Han känner, att han inte är värdig att besöka häststallet, där världens Frälsare ligger. Ändå måste han gå dit. När den andliga nöden tvingar, måste han gå dit. Han får ändå ingen frid, innan han får se detta barn som ligger i krubban. En ångrande syndare får ingen frid, innan han sett detta barn och kysst honom.

Gå frimodigt in i stallet ni bedrövade själar, och kyss barnet, fast han är fattig och föraktad, fast världens konungar vill döda honom. Han är ändå er Frälsare, och om ni skulle få komma honom så nära, att ni skulle få se honom, skulle ni erfara en sådan glädje, att den tidigare bedrövelsen och förskräckelsen skulle försvinna. Gå frimodigt, ni bedrövade själar och se inte på att ni är ovärdiga att gå dit. Eftersom änglarna sagt åt er, att ni skall finna Frälsaren i krubban, så dröj inte.

Ni hörde vilken stor glädje herdarna fick erfara av vad de sett och hört. De började berätta om detta barn för alla människor. Så sker det för alla, som ser världens Frälsare. De kan inte låta bli att berätta hur detta vackra barn ser älskvärt på dem och vilken utsäglig glädje de fick, när de såg på det barnet.

Gå frimodigt till Betlehem, ni fattiga

herdar! Gå dit med ert hjärta och era tankar. Offra tackoffer till detta barn, som ligger i krubban, offra era hjärtan till honom!

Detta barn vill röva människornas hjärtan från världen, och han har rövat många människors hjärtan från världen. Världsmänniskorna fruktar att detta underbara barn vill röva deras hjärtan, så att de inte längre får älska världen. Därför säger också världens visa, att Marias son är oäkta.

En del tänker att det är Josefs son, men barnets moder, den rena jungfrun, vet bättre än världen varifrån barnet kommit. Hon vet att barnet är Guds Son, och just därför att det barnet är Guds Son går alla andligen fattiga och bedrövade själar in i stallet där detta barn ligger.

De går dit för att söka läkedom för sitt sjuka hjärta. De går dit för att se, och av detta får de en sådan glädje, att de inte kan låta bli att berätta, att de sett världens Frälsare. När nu någon kristen som varit i stallet, börjar berätta för världens människor vad de sett och hört, förundras en del, en del skrattar, en del ler hånfullt och en del förargas och säger: "Det är dårskap."

Men Maria gömde dessa ord och begrundade dem i sitt hjärta. De som följer hennes exempel får till sist se, vad intet öga sett och intet öra hört, och vad som inkommit i någons hjärta. Amen. ✚

Lars Levi Laestadius

Texten är hämtad ur *Lars Levi Laestadius samlade predikningar I* (Bokförlaget Biblioteca Laestadiana).

Jultider för stödgruppen i Punsar

DET ÄR EN VARDAGSKVÄLL i mitten av oktober och stödgruppen i Punsar har just haft möte. Ikväll har det diskuterats vilken hjälp som behövs i byn inför julen, vem som kan vara i behov av lite extra omtanke.

Julhjälpen kan komma i form av en julblomma till en person i sorg, eller ett köpkort till en familj med ekonomiska svårigheter. Julhjälpen kan vara en matlåda till någon som har drabbats av sjukdom i familjen, eller en julängel till någon som behöver få veta att någon kommer ihåg en.

Gunilla Pesämaa är en av dem som deltar i stödgruppens verksamhet i Punsar. Hon berättar om verksamheten i en intervju:

Vad är julhjälpen?

Julhjälpen är kristna företagares sätt att hjälpa familjer som är i behov av stöd inför julen. Till en början sköttes detta av företagarna själva, men efter en tid blev uppgiften för stor och tidskrävande. Stödgrupperna inom bönehusföreningarna i nejden tillfrågades och tog över arbetet med Julhjälpen.

Brev sänds ut till företagare i nejden och frivilliga bidrag betalas in via LFF:s konto. Pengarna är öronmärkta för just Julhjälpen och stödgrupperna bestämmer vart pengarna går. Efterforskningar görs för att få veta vem som är i behov av hjälp. En del familjer tar själva kontakt, andra föreslås av omtänksamma grannar eller vänner.

Bara i Punsars område brukar Julhjälpen räcka till 20–40 hushåll, berättar Gunilla. Behovet är stort men pengarna räcker långt med Guds hjälp.

Vem kan få ta del av Julhjälpen?

Det kan exempelvis vara en familj med ett långtidssjukt barn, eller en förälder som dras med sjukdom. Det kan vara någon som har varit med om en större operation eller en familj med ekonomiska problem. Julhjälpen når ut till ensamma och äldre människor. Någon som har sorg. Någon som är ofrivilligt barnlös. Och så vidare, listan kan göras lång.

Behoven är stora men väldigt olika. Viktigt i sammanhanget är att stödgrupperna är frivilligarbetare och hjälper *den som vill ha hjälp*. De tvingar sig inte på någon. Alla diskussioner och all information är konfidentiell och medlemmarna har *tystnadsplikt*. Ingen kollar heller upp församlings-tillhörighet, utan den som är i behov av hjälp eller stöd ska få det utan förbehåll.

Bär
varandras
bördor,
så upp-
fyller ni Kristi lag.

BILD: AVE CALVAR • UNSPLASH.COM

Vad annat gör stöd- och omsorgsgrupperna?

Förutom Gunilla består gruppen i Punsar av sju andra medlemmar. Gruppen har funnits sedan 2007 och hon berättar att de finns till för människor som är i behov av att prata med någon. Det kan röra barnuppfostran eller problem i parrelationen, eller bara att få prata ut och lätta sitt hjärta för någon. Stödgruppen har också hjälpt familjer med väldigt konkreta saker t.ex. ordnat byggtalko, hjälpt till med fönstertvättning eller ordnat med veckostädning. Det handlar alltså om alldeles vanliga saker som var och en av oss kan behöva hjälp med någon gång i livet.

Ibland möter de också sådana problem där de känner att de inte kan hjälpa. Då får de visa vart man kan vända sig vidare, t.ex. till LFF:s familjearbetare eller barn- och familjearbetet i respektive kommuner.

Hur får man kontakt med er?

På bönehusens hemsidor finns kontaktuppgifter till alla nejdens stödgrupper. Gå via lff.fi, välj ett bönehus, klicka på *kontaktuppgifter* och där kommer listan med namn och telefonnummer till dem man kan kontakta.

Gunilla avslutar med ett bibelord från Galaterbrevet 6:2 som sammanfattar viljan att hjälpa: »Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.« Vi får alla vara medmänniskor för dem som finns i vår närhet och hjälpa där vi kan. Speciellt i jultider. ✚

Intervjun sammanställd av Eva Hagnäs,
på uppdrag av redaktionsgruppen

Årsresumé och julhälsning från styrelsen

I SKRIVANDE STUND är det höst och sommarens stormötestider är förbi. Under sommaren har jag upplevt en speciell tacksamhetskänsla för att vi igen har fått ordna stormöten. För att arrangera dessa möten behövs resurser, utrustning och framförallt personer som ställer upp i frivilligt arbete både före och under mötestillfällena. Under detta år har LFF:s stormötesmaterialgrupp bl.a. förnyat teknisk utrustning och diskingslinje samt tillverkat nya bänkar. Nu under vinterhalvåret har vi möjlighet att delta i, och följa med, helgsammankomster i bönehusen. Jag vill uppmuntra, speciellt er ungdomar, att delta i dessa mötestillfällen och börja era kvällar där.

Från LFF:s styrelses sida vill vi framföra ett stort och

ödmjukt tack till Er alla som, genom frivilligarbete, har hjälpt till i vår verksamhet på olika sätt. Vi tackar för allt ekonomiskt stöd från bönehusen, privatpersoner och företag.

LFF:s verksamhet har i stort sett pågått enligt invanda mönster. Vi har fortsatt missionsarbetet i Ryssland och Albanien. I Albanien utför Toni och Emilia Heikkilä med familj bl.a. sammankomster, söndagsskola och diakoniarbete. Bönehusföreningarna har kunnat sända ut tjänare till Ryssland fastän kriget i Ukraina har gjort resorna osäkrare och svårare. Vi ber att Gud skall hålla gränsen öppen för detta viktiga arbete. Nytt för i år är missionsarbete i Lettland. Lettlands biskop Hans Jönsson besökte oss under sommaren. Det var roligt att se hur uppriktigt nöjd, tacksam och glad han var över den hjälp han får av Dennis Svenfelt med bl.a. Indienmissionen, ungdomsarbetet och gudstjänstarbetet.

Hemlandsmissionens verksamhetsledare Per-Ole Hjulfors har gått i pension och till ny verksamhetsledare har valts Daniel Asplund från Bosund. Vi har fått uppleva Guds ledning under processen med att välja ny verksamhetsledare och känner att Gud har förberett Daniel för denna uppgift och rustat honom med de gåvor som behövs i arbetet. Inom hemlandsmissionen fortsätter vi att predika i de kyrkor vi är välkomna. För att nå ut till så många människor som möjligt kommer hemlandsmissionens fokus framöver också att ligga på människorna utanför kyrkorna. Inom LFF:s övriga verksamhetsområde fungerar familjear-

bete, ungdomsarbete och Radio LFF som förut. LFF kommer även att ordna skriftskola inkommande år.

Gällande bönehusens och medlemmar-
nas förhållande till EVL-kyrkan ber vi om
Guds ledning och vishet. Den situation som
vi nu befinner oss i delar vi med flera andra
bibeltrogna kristna samfund och med
människor som har traditionell bibelsyn
och bor på platser där inga alternativ till
folkkyrkan finns. Vi ber om väckelse på alla
platser, också inom folkkyrkan.

Från LFF:s styrelses sida vill vi framföra
ett stort och ödmjukt tack till Er alla som,
genom frivilligarbete, har hjälpt till i vår
verksamhet på olika sätt. Vi tackar för allt
ekonomiskt stöd från bönehusen, privat-
personer och företag. LFF:s verksamhet är
helt beroende av dessa gåvor. Vi vill också
tacka alla ordets tjänare som ställer sig till
förfogande som verktyg i missionsarbetet.
Vi tackar också för förböner och önskar att
ni kommer ihåg LFF:s arbete i bön också i
fortsättningen.

Med önskan om en fridfull jul och ett
välsignat nytt år till alla läsare.

Må Gud välsigna Er alla!

Så går en dag än från vår tid
och kommer icke mer,
och än en natt med Herrens frid
till jorden sänkes ner.

Psalmboken 518:1

LFF:s styrelse, ordf. Olav Vikström

Ungdomars tankar om Jesu födelse

GUDS FRID UNGDOMAR! Vi kommer i jultidningens ungdomsflik att få ta del av tre ungdomars tankar kring Jesu födelse. De har fått fundera på fyra frågor:

- Vem är du?
- Hur uppmärksammar ni Jesu födelse i er familj?
- Vilket är ditt favoritbibelställe kring julens budskap?
- Vad betyder Jesu födelse för dig?

Guds frid alla! Jag heter **EMMI SUNDELIN** och bor i Bosund. Jag går andra året i Karleby svenska gymnasium. På fritiden tycker jag om att umgås med mina vänner och min familj. Jag är aktiv i LFF:s ungdomsråd och ung ledare vid Xodus, som är Larsmo församlings ungdomsverksamhet i Holm bönehus.

Min familj, som består av pappa, mamma, jag och mina fyra yngre syskon ser fram emot julen lika mycket varje år. När julen närmar sig får vi än en gång komma ihåg hur Gud blev människa för att vi skall få evigt liv. I vår familj har det alltid varit viktigt att bevara traditioner. Vi lyssnar ofta på stämmningsfull julmusik under veckorna som leder fram till jul.

För hela familjen är gemenskapen viktig och under julen brukar vi träffa släkt och vänner. Vi samlas för gemenskap och äter ofta tillsammans. Kvällen före julafton har vi som vana att gå till kyrkan och lyssna på julens budskap och se på jultablån. På julafton brukar någon i familjen läsa julevangeliet högt i samband med att fjärde adventsljuset tänds, innan vi äter julmiddagen.

Mitt favoritbibelställe kring julens budskap är från Lukasevangeliet 2:10–11: »*Men ängeln sade: 'Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren.'*« Bibelstället ger mig hopp om ett evigt liv tillsammans med Jesus.

Jesu födelse har genom hela livet haft en stor betydelse för mig. Gud blev människa för att rädda vår värld från synden och han erbjuder oss evigt liv. Johannevangeliet 3:16: »*Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan att ha evigt liv.*« Jag tror även att Jesu födelse är en gåva till oss människor och en symbol för hopp och frid.

Jag heter **ELIAS SNELLMAN**, är 18 år och bor i Kållby. Till vardags studerar jag tredje året vid Pedersöre Gymnasium och kvällsarbetar vid Fresh i Edsevö. På fritiden tycker jag om att motionera och spela fotboll.

Under adventstiden brukar vi varje söndag läsa en vers före bordsbönen ur sångnummer 10 i *Barnsångboken*. Sången påminner oss om vår väntan på att »Gud vår far, till oss sin son skall ge«. Under hela adventstiden finns en julkrubba i en gammal ria längs Torpvägen i Kållby. Krubban lyser upp i vintermörkret och är till glädje för många människor som går förbi. Där samlas familjer kvällen före julafton för att läsa julevangeliet och sjunga tillsammans. På julafton brukar vi åka på julbön under dagen samt läsa julevangeliet och be en familjebön tillsammans. Vi tackar och påminner oss om allt som vi får vara tacksamma för förrän vi äter middag.

Mitt favoritbibelställe kring julens budskap är julevangeliet (Luk 2:1–20). Jul-

evangeliet handlar om Jesus födelse i Betlehem och när herdarna besökte Jesus. För mig är julevangeliet viktigt eftersom det sprider ett glädjens budskap och påminner oss om Jesu födelse. Julevangeliet har blivit mitt favoritbibelställe kring julen eftersom det har blivit läst flera gånger varje år både i skolan, i julkyrkan och där hemma.

För mig betyder Jesu födelse frälsning. Jesus sändes till jorden av Gud, som Guds son, för att rädda människan från all synd. Detta påminner mig om att vi genom Jesu födelse, död och uppståndelse får våra synder förlåtna och ett evigt liv.

Jag heter **TEDH AHLKOG**, är 18 år och bor i Lepplax. Studerar nu mitt tredje år vid Pedersöre gymnasium. På fritiden sitter jag gärna vid orgeln eller spelar fotboll.

Första tecknet på jul kommer redan en bra stund före jul i och med att advents- och julpsalmer börjar höras i hemmet. Under

julaftonen deltar vi i julbön innan vi samlas för att fira jul tillsammans med släkten. På juldagsmorgonen brukar vi besöka julotta innan vi igen samlas för att fira tillsammans med släkten.

Jag tycker att Lilla Bibeln (Joh 3:16) samt fortsättningen i vers 17 sammanfattar julens budskap på ett bra sätt: »*Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.*«

Jesu födelse ger mitt liv en mening. Utan den skulle allt annat vara betydelselöst. ✚

ADVENTSTIDEN I VASA SOM STUDERANDE

GUDS FRID!

Vi blev ombedda att skriva en text om att fira jul och advent i Vasa som studerande. De flesta studerande åker till sin hemort över julhelgen för att fira jul tillsammans med släkt och vänner. Många reser hem redan tidigare om deras kurser avslutas i början av december. Adventstiden kan därmed kännas ensam ifall man inte får jullov samtidigt som sina vänner. Därför vill vi lyfta fram program där man får ta del av den kristna gemenskapen, lyssna till Herrens ord och program som ger julstämning under en tid som annars kan kännas hektisk.

Tisdagssamlingar, som pågår under hela läsåret, ordnas ännu i början av december. Den sista träffen för höstterminen innehåller antingen undervisning kring ett tema av en inbjuden talare, en bibelstudiekväll eller en gemenskapskväll. Vi tycker att tisdagssamlingarna fungerar som en paus i studierna och hjälper oss att få mer tid tillsammans med Gud och andra kristna, då studierna ofta kräver mycket tid under denna månad. Dörren till tisdagssamlingarna är alltid öppen. Om du inte tidigare deltagit så är du varmt välkommen då träffarna fortsätter under vårterminen.

Andra veckan i december brukar tisdagssamlingarna ordna julfest tillsammans med Lutski (SLEF:s ungdomsgrupp i Vasa). På julfesten får man ta del av andakt, sånger, lekar och mat. Det är ett bra tillfälle att träffa och lära känna nya kristna vänner och det blir en fin avslutning på höstterminen.

Om man befinner sig i Vasa under första och andra advent så kan man delta i Vasa fridsförenings sammankomster. Adventsljus som tänds i bönehuset påminner oss om bibelversen Johannesevangeliet 8:12:

»Jesus talade åter till dem och sade: 'Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.'« Versen ger oss hopp om att även i våra mörka och ensamma stunder är Gud med och lyser upp den väg vi ska vandra.

Från kyrkans håll ordnas även olika typer av program under adventstiden. Man kan delta i *De vackraste julsångerna* där man både får sjunga och lyssna till julsånger. Flera kyrkokörer uppträder även i december ifall man vill lyssna på dem.

Dörren till tisdagssamlingarna är alltid öppen. Om du

inte tidigare deltagit så är du varmt välkommen då träffarna fortsätter under vårterminen.

Det är just under julhelgen som många kan känna sig ensamma, eftersom det inte ordnas något skilt program för ungdomar. Vi vill därför påminna alla, och speciellt studerande, att om ni känner till personer som är ensamma, ta kontakt och bjud med dem. Även i ett större kompisgäng kan det finnas personer som upplever ensamhet. Kom ihåg att se och älska din nästa! Fråga hur de mår, se till att alla är inkluderade, att ingen upplever utanförskap eller blir lämnad ensam.

Vi önskar er en fridfull jul och vill uppmantra alla att besöka någon som man vet att känner sig ensam. ✚

Emilia Lassfolk & Jennie Värnström

Tack för år 2023!

Herren har välsignat det gångna året. Vi är tack-samma över att ha fått tjäna läsarna. Ett stort tack till alla er som har bidragit med skrivelser och övrigt material till tidningen. Må julens Herre välsigna er alla. Vi önskar varje läsare en fridfull jul!

Sions Missionstidnings redaktion

Ge SIONS JULTIDNING som julhälsning till vänner och bekanta!

Extra tidningar finns vid bönehusen och Missionsmagasinet.

Prenumerationer

Sions Jultidning ingår i årsprenumerationen på Sions Missionstidning, som utkommer med elva nummer per år.

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 9 2261041 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrasveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning

på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Hur ljuvliga är inte glädjebudbärarens steg
när han kommer över bergen och förkunnar frid,
bär fram goda nyheter och förkunnar frälsning och säger
till Sion: »Din Gud är kung!« Hör, dina väktare ropar med hög
röst, de jublar tillsammans, för de ska med egna ögon
få se Herren vända tillbaka till Sion. Brist ut i jubel
tillsammans, ni Jerusalems ruiner, för Herren tröstar
sitt folk, han återlöser Jerusalem. Herren visar
sin heliga arm inför alla folkens ögon, alla
jordens ändar ska se vår Guds frälsning.

JESAJA 52:7-10

